

4. Wie ben ik voor anderen? | b. wat je kunt betekenen voor anderen

kernwoord: gewoon beschikbaar zijn

Here I am

bijbelgedeelte: Markus 8:1-9

Bijlagen

Bijlage bij bijbelstudie 1 (3.1) – In stukken

De tweede wonderbare spijziging (Markus 8:1-9, HSV)

.....

1 In die dagen, toen er een heel grote menigte *bijeen* was en zij niets te eten hadden, riep Jezus Zijn discipelen bij Zich en zei tegen hen:

2 Ik word innerlijk met ontferming bewogen over de menigte, want zij blijven al drie dagen bij Mij en hebben niets wat zij kunnen eten.

3 En als Ik hen nuchter naar hun huis stuur, zullen zij onderweg bezwijken, want sommigen van hen komen van ver.

.....

4 En Zijn discipelen antwoordden Hem: Waar haalt iemand in *deze* afgelegen plaats zoveel broden vandaan, dat hij deze *mensen* kan verzadigen?

5 En Hij vroeg hun: Hoeveel broden hebt u? En zij zeiden: Zeven.

.....

6 En Hij gebod de menigte op de grond te gaan zitten. En Hij nam de zeven broden en nadat Hij gedankt had, brak Hij ze en gaf ze aan Zijn discipelen om ze *hun* voor te zetten; en zij zetten ze de menigte voor.

7 En zij hadden enkele visjes; en toen Hij ze gezegend had, zei Hij dat zij ook die moesten voorzetten.

8 En zij aten en werden verzadigd. En zij raaptten het overschot van de stukken *brood* op, zeven manden.

9 Het waren er ongeveer vierduizend, die gegeten hadden; en Hij stuurde hen weg.

Inleveren is uitdelen

Jezus ziet mensen en mensen zien Jezus. Ze hebben Hem nodig en steeds weer stelt Jezus zich voor mensen beschikbaar. In Markus 8:1-9 'struikelt' Jezus over de behoeftigen. Eenzamen, zieken, armen, hongerigen en dorstigen. Zijn maag draait er van om, Zijn ingewanden rommelen van barmhartigheid. Jezus schakelt Zijn volgelingen in en vraagt hen niet te kijken naar de onmogelijkheden, maar naar wat ze wél hebben. Jezus vraagt hen wat ze hebben bij Hem in te leveren...

Wat wil je van me?

Er is weer een moment dat een grote groep mensen om Jezus heen is verzameld (tien keer een kerk vol). Het is niet duidelijk waar Jezus precies is. Duidelijk is wel dat ze zich in een woestijnachtig gebied bevinden, ver van de bewoonde wereld. Het is aannemelijk dat Jezus met de discipelen de stilte heeft opgezocht. Maar dan ben je eindelijk op een stille plek en dan kijk je achterom en dan staan daar ruim vierduizend mensen die iets van je willen. En dan drie dagen lang met ze optrekken... Je slaapt even kort, maar zodra je je ogen open doet, is de rij wachtenden nog langer dan gisteren. In zulke situaties weet ik zelf aan de buitenkant misschien nog een vriendelijke grijs te behouden, maar van binnen zucht ik op z'n minst.

Rammelende magen

Bij Jezus is het anders. Als Hij deze mensen ziet, komt Zijn innerlijk naar buiten: met ontferming bewogen. Jezus' ingewanden rommelen. Niet alleen van de lege maag, maar vooral door liefde en barmhartigheid.

Het viel mij op dat Jezus innerlijk met ontferming bewogen is over rammelende magen. Het heeft hier dus in eerste instantie niet te maken met hun geestelijk verloren zijn of honger naar het Woord, en ook niet met ziektes of handicaps. Wel met het eenvoudige feit dat mensen na drie dagen niets meer te eten hebben. Die mensen krijgen straks honger en zijn nog niet thuis. Ouderen en kinderen zullen voor de terugreis niet genoeg energie hebben. Jezus zorg voor deze mensen gaat verder dan hun genezing of een preek. Zijn bewogenheid strekt zich uit naar hen totdat ze weer veilig thuis zijn.

Geen onderscheid

Jezus maakt geen onderscheid tussen geestelijk en lichamelijk welzijn of tussen evangelieverkondiging en diaconaat. In de Bijbel zijn meer plekken aan te wijzen waar God een mogelijke scheiding van geestelijk en lichamelijk welzijn doorbreekt (bijvoorbeeld Jesaja 1:11-17 en Amos 5:10-11,21-22). In het Nieuwe Testament roept Jezus zelf op om de gevangenen te bezoeken, om hongerigen brood en dorstigen water te geven (Mattheüs 25:35 e.v.). Het is bijzonder dat Jezus de tijd neemt om in alle preek- en genezingsdrukke over deze 'gewone' dingen na te denken. Hij ziet meer...

Een vraag

De vraag van de discipelen is op zich zo gek nog niet. Ze reageren nuchter. Hoe zou ik trouwens in die situatie gereageerd hebben? Zou ik het sowieso als een probleem zien dat mensen honger hebben? Zou ik het ook als mijn probleem zien? Zou ik me aangesproken voelen om een oplossing te bedenken? Zou ik mij herinneren dat Jezus van het minste meer maakt in afhankelijkheid van de Vader omdat ik het eerste wonder had meegemaakt? Zou ik wel doorhebben dat Jezus mij met wat ik heb, wil inschakelen voor de ander die het minder heeft?

Machteloosheid

Ze zijn in de woestijn. Het is er waarschijnlijk warm, maar er is geen graan om brood te bakken. Jezus boort een schijnbaar onmogelijk probleem aan voor de discipelen. De oplossing lijkt er niet te zijn. Dit lijkt op situaties waarin je zelf kunt komen. Je ziet ellende in de wereld, maar het is zóveel dat je je machteloos voelt. Zodra je vragen begint te stellen aan de situatie, lijkt de machteloosheid geboren te worden. En een vraag is zo gesteld: heeft het zin als ik een keer op bezoek ga bij die jongen? Of: wat zullen anderen er van denken als ik met dat gehandicapte meisje ga wandelen? De woestijn van de machteloosheid is zo ontstaan.

Inleveren wat je hebt

Hoe anders is de vraag van Jezus. Jezus is Schepper. Hij had tegen de stenen kunnen zeggen: word brood! Maar Jezus kiest voor aansluiten bij wat de discipelen hebben! De vraag van Jezus is op z'n minst verrassend: 'Wat hebben jullie in je broodtrommeltje zitten?' De discipelen zullen op dat moment wel aangevoeld hebben dat Jezus niet geïnteresseerd was in het exacte aantal broden, maar dat Hij hen vraagt om wat ze hebben in te leveren. De discipelen kijken naar de onmogelijkheden en belemmeringen. Jezus kijkt naar wat er beschikbaar is! De uitkomst wordt: inleveren wat je hebt, in Jezus handen meer laten worden en dan gaan uitdelen. Met het noemen van het volle getal 'zeven', zullen de meesten van hen wel beschaamd zijn geworden. Vijf broden waren immers al ruim genoeg geweest om zo'n menigte mensen te voeden. Ze hebben dit keer zelfs zeven voor een kleinere groep mensen. Het is maar hoe je kijkt! Jouw brood, jouw leven, jouw gaven en vaardigheden... In Jezus' handen biedt dat meer perspectief voor de ander.

Danken

In vers 6 komt er rust. De mensen zitten en Jezus richt zich tot de Vader die ons dagelijks voedsel geeft. Meestal geeft God dat door gegroeid, gemalen en gebakken graan - nu door de handen van Zijn Geliefde. Wat maakt u zich bezorgd over wat je zult eten of drinken? Jezus illustreert hier Mattheüs 6:25 e.v. 'Vader, U weet wat er in deze situatie nodig is.'

Misschien heeft Jezus hier het 'Onze Vader' gebeden. In ieder geval wordt er voor de zeven broodjes die er zijn gedankt!

Uitdelen

En dan krijgen de discipelen het nog druk. Ze hadden nooit gedacht (hadden wel kunnen geloven) dat er zoveel brood uit hun lunchpakket zou komen. Ze moeten gaan delen van hun eigen brood aan de duizenden om hen heen!

Ik vroeg me af, terwijl ik me inleefde in wat daar gebeurde, of er misschien een kind vlak bij Jezus heeft gezeten en met grote ogen keek naar wat Jezus deed. Misschien heeft hij zijn stukje brood aangepakt en het zelf ook gebroken. Gewoon om te kijken of de twee stukken dan ook weer even groot zouden zijn als het oorspronkelijke stuk. Misschien knipoogde Jezus wel naar hem. Misschien is het kind wel naar Jezus toegelopen met zijn stuk brood en gaf het. Jezus brak het, gaf het terug en het kind deelde met zijn broertje...

Heere, geef mij kinderlijk geloof en leer mij te zien dat U vermeerderd. Het wapen tegen de machteloosheid een ander te kunnen helpen, is om het kleine wat je hebt in te leveren bij Jezus.

Overvloed

Vers 7 is een prachtige illustratie van het geloof hoe het werkt bij Jezus. Oh ja, vorige keer deed Jezus dit met vissen ook. We zijn het beleg vergeten te geven. We hebben nog een paar vissen. En Jezus spreekt ook hierover de zegen uit en laat de discipelen het vlees uitdelen.

De zeven manden die overblijven zijn opnieuw een teken dat God een God van overvloed is. Niet karig. Zeven manden brood, voor onderweg naar huis natuurlijk! Ons kleine begin maakt God voor de ander tot verzadiging als we het samen met Jezus doen.

Bron: HGJB-jongerenblad Cruciaal, jaargang 2008/2009, nummer 6

Bijlage bij bijbelstudie 2 (3.2) – *Durf te delen!*

<p>Als ik Jezus zo bezig zou zien (vers 1-3), zou ik denken:</p> <p>Wow, waar Hij verschijnt, komen duizenden mensen met hun gebreken voor de dag.</p>	<p>Als ik Jezus zo bezig zou zien (vers 1-3), zou ik denken:</p> <p>Mooi, Jezus is écht met innerlijke ontferming over ons bewogen.</p>	<p>Als ik Jezus zo bezig zou zien (vers 1-3), zou ik denken:</p> <p>Opvallend, Jezus maakt zich zorgen over de gewone dingen van het leven: 'geen eten'.</p>	<p>Als ik Jezus zo bezig zou zien (vers 1-3), zou ik denken:</p> <p>...</p>
<p>Als ik die vraag van die discipelen zou horen (vers 4-5), zou ik denken:</p> <p>Terechte vraag, bij het zien van zoveel hongerige mensen zou ik ook machteloos worden.</p>	<p>Als ik die vraag van die discipelen zou horen (vers 4-5), zou ik denken:</p> <p>Beetje domme vraag, ze hadden toch al eerder een broodvermenigvuldiging meegemaakt?</p>	<p>Als ik die vraag van die discipelen zou horen (vers 4-5), zou ik denken:</p> <p>Goed dat ze die vraag stellen, ze proberen in ieder geval mee te denken aan een oplossing.</p>	<p>Als ik die vraag van die discipelen zou horen (vers 4-5), zou ik denken:</p>
<p>Als ik later aan deze wonderbare spijziging nog eens zou terugdenken, zou dit me vooral bij blijven:</p> <p>God is een God van overvloed. Hij is zeker niet karig.</p>	<p>Als ik later aan deze wonderbare spijziging nog eens zou terugdenken, zou dit me vooral bij blijven:</p> <p>Jezus schakelt Zijn volgelingen in om mensen te helpen.</p>	<p>Als ik later aan deze wonderbare spijziging nog eens zou terugdenken, zou dit me vooral bij blijven:</p> <p>Wat ik heb – ook al is het voor mijn gevoel zo weinig – mag ik in Jezus handen leggen.</p>	<p>Als ik later aan deze wonderbare spijziging nog eens zou terugdenken, zou dit me vooral bij blijven:</p>

Dit kan ik inzetten:

Dit kan ik inzetten:

Ik bied mezelf aan!

Wie ik ben.....

Wat ik goed kan.....

Wat ik leuk vind.....

Wat ik zou willen betekenen voor anderen.....

...

Ik daag je uit om - met jouw gaven en mogelijkheden - de komende tijd op de volgende manier te

☐ Hou van je naaste

☐ Leef met God

☐ Verander je omgeving

MAKE A DIFFERENCE
Actief naar Pasen

jes!

Aan de hand van 'Make a difference' leef je zeven weken lang toe naar het Paasfeest. Doe mee en maak anderen enthousiast!

WAARSCHUWING!
Deze actie kan grote gevolgen hebben voor jezelf en voor de wereld waarin je leeft.

'Make a difference' is een project van de HGJB (www.hgjb.nl).
Het boekje is voor € 2,- te koop in de boekhandel.

In 2009 start vanaf 22 februari het HGJB-project 'Make a difference!'. Een project waarbij tieners en jongeren in het hele land op een heel eenvoudige manier in actie komen. Zeven weken lang, elke dag een kleine actie die een groot verschil kan maken: voor jezelf, voor mensen thuis, in de straat en misschien zelfs wereldwijd. Lees meer over dit project op de website (voor jou → make a difference).

Make me a miracle / Maak mij een zegen

muziek: Michael Card
Engelse tekst: Michael Card
Nederlandse tekst: HGJB
© Mold End Music (adm. by Word Music, Inc.)

Take these few fish and crumbs of bread; it's all that I can do. But
Twee vis-sen en wat krui-mels brood, leg- ik hier- voor- U neer. Maar

most of all, Lord, take my life and- make me a mir-a-cle, too. 1.The
meer nog geef ik U mij zelf en- maak mij een ze-gen, o Heer. 1.De

world's so full of - hun-gry souls; I've lit-tle left to - give.
Mul-ti-ply these- gifts, so few, and feed Your thou-sands- Lord.
we-reld hong-ert- en lijdt pijn; Wat stel ik daar-in- voor?
wat ik heb en- wie ik ben, deel daar-van uit steeds- meer.

Could it be I might feed a few by the sim-ple life I live? Take
In Your hand I - lay my life; It's - what You gave it
Maar neem mijn ga-ven in uw dienst en- geef Uw lief-de door. Twee
U bent het brood - dat le-ven geeft mijn oog is op U Heer.

for. Take these few fish and crumbs of bread; it's all that I can
Heer Twee vis-sen en wat krui-mels brood, leg- ik hier- voor- U

do. But most of all, Lord, take my life and- make me a mir-a-cle,
neer. Maar meer nog geef ik U mij-zelf, en- maak mij een ze-gen o

too. Take too. And- make me a mir-a-cle, too.
Heer Twee Heer En- maak mij een ze-gen o Heer.